

Hej alla faddrar och sponsorer!

Den andra november flög Bharat Indien-Bistånds ordförande Claes-Åke Carlsson, kassören Stefan Öhlander, sekreteraren Mari Coenraads samt Karin Thorborg, en fadder sedan 1995, ner till barnhemmen Mar Thimotheus Memorial Orphanage och Mar Thoma Asram i Thrissur i Indien. Claes-Åke reste sedan vidare, efter mötena med MTM:s och MTA:s kommittéer, till hemmen Birdsnest Home i Madurai, Holy Apostles Convent i Chennai och Warn Baby Fold i Bareilly för att kontrollera även dessa hem.

Mari och Stefan stannade kvar i Thrissur i två veckor för att följa upp verksamheten och försöka få en uppfattning om MTM:s och MTA:s förutsättningar och behov, efter de nya statliga reglerna som införts de senaste åren. Karin stannade en vecka, för att söka upp sitt första fadderbarn och se hur livet hade gestaltat sig för henne.

Redan första dagen hade vi möte med MTA:s kommitté. Alla ledamöterna, förutom sekreteraren, var nu utbytta. Eftersom den gamla kommittén regelbundet hade en hel del samarbetssvårigheter med att snabbt låta våra pengar komma barnhemmet till godo, blev vi mycket glada över hur samarbetsvilliga de nya medlemmarna visade sig vara.

MTA (liksom många andra indiska barnhem) visade sig ha en hel del svårigheter med alla de nya reglerna, som myndigheterna har infört de sista åren. Bland annat får man inte längre ta emot barn från de fattiga distrikten utanför Thrissur-distriktet. Där finns det många fattiga familjer, som inte ser någon annan utväg än att ansöka om en barnhemsplats för sina barn, men barnhemmen i Thrissur får inte ta emot dem.

För tillfället finns det därför bara 14 pojkar inskrivna på MTA. 4 av dem slutför sina studier hemifrån med ekonomisk hjälp av våra faddrar. Resterande 10 pojkar bor på MTA. En av dessa pojkar är ny och går i åk 6.

Den nya kommittén jobbar hårt med frågan om barnhemmets framtid. Ett av deras förslag är att de äldre pojkarna på MTM skall flytta över till MTA, som har bra manlig personal. Detta förslag kommer troligen gillas av myndigheterna, som inte tycker det är passande att det bor äldre pojkar på samma barnhem, som det bor äldre flickor.

Dagarna innan vi kom, hade det tagits prov på dricksvattnet. Det visade sig att vattnet innehöll kolibakterier och var otjänligt! Därför inköpte vår förening en ny vattenrenare med tillhörande filter med de pengar som sponsorer hade betalat in. MTA skickar ett varmt tack till sponsorerna!

Dagen därpå var vår lilla grupp inbjudna till MTM till en indisk festlunch. En del av de tidigare barnhems-barnen från början av 2000-talet hade som vuxna bildat en grupp, som en gång om året brukat bjuda de nuvarande barnen på en festlunch, för att de ville ge igen för den vård de själva fått tidigare. I år förlade de lunchen tills när vi var där, eftersom de ville tacka oss för stödet och allt roligt som våra faddrar och vi gjort för dem i form av nöjesparksbesök, strandbesök och klädinköp m.m. Vi fick därför nöjet att återse ett tjugotal gamla elever med fruar och barn, samt avnjuta en fantastisk måltid mitt på dagen.

Därefter var det dags för kommittémötet på MTM. Det var ett spännande möte. Den ny tillsatte ärkebiskopen Mar Awgin var närvarande. En nya ung föreståndare för MTM, Father Nimson har efterträtt Father Michael. Han är 29 år, nygift och väntar sitt första barn vilken dag som helst. Efter jul kommer han med sin lilla familj att flytta in i den nya föreståndarebostaden, som inretts i en del av Cafeterians övervåning. Det tycktes som om Father Nimson redan fått en bra kontakt med både de 42 barnen samt med nunnor och personal. Även vi tyckte väldigt mycket om honom. Även MTM resonerar en hel del om hur de skall agera i frågan om alla de problem, som dessa nya regler och förordningar, som har införts angående barnhem, medför. De har en hel del idéer!

Efter mötet besökte vi sovsalarna. Då såg vi att lakanen såg ganska smutsiga ut. All klädtvätt sköts av barnen själva från nioårsåldern. Man tvättar i kallt vatten med tvättvål och gnuggar och dunkar tvätten mot betongplintar utomhus. De mindre barnens tvätt får de äldsta flickorna sköta utöver sin egen. Det är inte lätt för barnen att själva tvätta stora lakan och få dem rena på detta sätt.

Den gamla tvättmaskinen, som vi köpte åt dem för evigheter sedan, har varit trasig i flera år. Därför åkte vi och köpte en ny modern tvättmaskin. Vid installationen visade det sig att vattentrycket var för lågt så vi fick låta installera nya rör. Pengar till allt detta togs från de bidrag som våra sponsorer har skickat in. MTM hälsar och tackar givarna så mycket!

Den första veckan lyckades Karin få kontakt med Georgina och Sholfy, sina gamla fadderbarn. Nu drygt 10 år senare blev vi tre inbjudna till en middag i Georginas hem. Paret med två barn bodde i ett stort fint hus i ett bra område och det var verkligen roligt att träffa dem och se hur bra de levde. Hennes syster Sholfy kom också dit med sina barn och verkade ha ett gott liv.

Denna vecka gjorde vi också ett besök hos Maris tidigare fadderbarn Sivan K i hans nybyggda hus nära Nemmara. Det var verkligen fantastiskt, hur hans fru (teplotkare) och han (arbetare på en fruktplantage) hade fått råd att bygga detta fina fyrarumshus fint inrett. För närvarande bor bara hans gamla mamma tillsammans med en systerson där. Sivan med familj bor där två helger i månaden eftersom de annars bor på teplantagen för jobbet skull och att barnen går i skola där. Till huset skall Sivans familj flytta när de pensioneras. När vi stod där, kom Anna Britas tidigare fadderbarn, Sunil Kumar, cyklandes förbi. Som yngste son bor han med och tar hand om sina föräldrar bara några hus bortom Sivans hus. Han mådde bra och arbetar som lastbilschaufför numera.

Andra helgen kom Monica och Kjell ner till oss. Den helgen var det vi svenskar som bjöd både MTM och MTA på en festlunch för alla barn och båda kommittéerna. På sena eftermiddagen hade barnen en stor sång och dansuppvisning för oss och dagen efter reste Karin hem!

Kjells och Monikas fadderpojke Renjeesh har en tragisk historia bakom sig. Hans mamma fick cancer och pappan, som hade en farm, sålde successivt allt vad han ägde för att få pengar till sjukhusvården. Till slut dog mamman och fadern, som nu var helt utblottad, drog omkring på gatorna, efter han satt in den 12-åriga sonen på MTA. När så Renjeesh blev klar med skolgången, uttryckte han önskemål om att få utbilda sig till sjuksköterska, vilket Monica och Kjell ställde upp och betalade för. Nu går han i avslutningsklassen och vi fick göra ett studiebesök där. Lärarna vittnade om att han var en strålande elev och att hans dröm är att vidareutbilda sig till gynekolog. Kjell och Monika bjöd in fadern och sonen på en middag på vårt hotell. Det blev en mycket glad och trevlig måltid och den stolta fadern strålade av lycka, tacksamhet och stolthet över sonen.

Innan Monika och Kjell flög hem på fredagskvällen, hade vi ett litet avskedskalas för båda barnhemmen i MTM:s Cafeteria. Det bjöds på tårta, frukt och läsk. Varje barn fick också i present ett nytt mönstrat, färgglatt lakan, en ny trosa eller kalsong samt svenska skumtomtar och lite annat godis.

Tredje veckan var det bara Stefan och Mari kvar. Vi hade blivit inbjudna till att bo ett par dygn hemma hos våra goda vänner Roy och Resy (några av er har gjort studiebesök på hans fabrik, som tillverkar linsmjöl). Roy hade låtit riva sitt gamla föräldrahem och byggt sig ett nytt, flott, modernt hus, som skulle kunna platsa i vilken tidning för arkitekter som helst. Vi blev även medbjudna till invigningen av en visningsbostad som en industriman hade låtit bygga. Det såg ut som en riktig gammaldags herrgård, men allt, hus och möbler, var gjort i plåt och delad lackerat. Bilder ligger på Maris Facebooksida.

De sista 5 dagarna tillbringade Stefan och Mari på Cherai Beach med bad i det 30 grader varma vattnet i Indiska oceanen. Ljuvligt att bara ligga och flyta i vågorna.

Till Cherai Beach kom så vårt gemensamma "fadderbarn Aneesh", (25 år gammal) resande från sitt jobb i mellersta Indien, bara för att träffa oss.

Han studerade "forensic science" (brottsplatsutredare) på universitetet, men efter pandemin beslöt han att inte vidareutbilda sig inom detta. I stället har han fått ett bra jobb som projektledare i ett Bangalorebaserat företag som bl a jobbar med att bevara skogar och metoder för att återplantera träd och få dem att växa snabbare.

Eftersom det faller på hans lott, som ende son, att sörja för sina föräldrar samtidigt som han planerar giftermål om fyra-fem år söker han mer välbetalda jobb, helst då i Europa.

Stefans och Maris resa avslutades med sjukhusbesök eftersom Stefan hade sparkat sönder en stortå. Sjukhuset tog hand om honom på bästa sätt, med röntgen, stelkrampsspruta, omplåstring samt små bruna påsar med fem dagars mediciner.

Det är verkligen fantastiskt att få se vilken skillnad det gör för barn till fattiga föräldrar att få hjälp till högre studier av faddrar, som stödjer barnhemmen!